

Motion till riksdagen

1988/89:N290

av Hugo Hegeland (m)

Förbudet att exportera aluminiumskrot

För aluminiumskrot har export tidigare varit fri ända fram till 1960-talet. I dag saknar exportförbudet betydelse ur försörjningssynpunkt eftersom de svenska smältverken föredras av svenska säljare vid lika pris. Farhågorna att aluminiumskrot skall lämna landet om exportförbudet upphävs är ogrundade då fraktfördelarna alltid är på de köpande svenska smältverkens sida. Redan fraktfördelarna talar för att en produkt som aluminiumskrot kommer att stanna inom landet.

Indirekt verkar exportförbudet i protektionistisk riktning eftersom svenska smältverk tillverkar tackor som sedan kan försäljas till underpriser till bl.a. de nordiska grannländerna. Framställningar till resp. lands berörda departement har gjorts av inhemska smältverk både i Norge och Danmark, varvid man har påtalat den svenska prisdumpningen och krävt att åtgärder vidtas i syfte att förhindra att de svenska verken, baserade på billigt aluminiumskrot, skall utkonkurrera de inhemska smältverken.

Nuvarande ordning är inte bara kommersiellt diskriminerande utan på sikt också till nackdel för insamlingen av den miljömässigt farliga metallen aluminium. Den står dessutom i strid med den alltmer frihandelsvänliga inställning som regering och riksdag i olika sammanhang gjort sig till talesman för.

Om det anses att aluminiumgjuterierna skall subventioneras genom ett lägre tackpris än omvärlden bör detta ske först efter en särskild utredning. Kvar står ändå att en sådan subventionering är i strid med Sveriges anti-protektionistiska hållning.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om slopande av förbudet att exportera aluminiumskrot.

Stockholm den 24 januari 1989

Hugo Hegeland (m)